

[Justitsministeren.]

indstillingen, og det er altsaa særligt praktiske kørende Folk, der her slutter sig til dette Synspunkt.

Der blev fra den ærede Ordfører for Venstre fremhævet, at der maaske var Grund til at fremføre andre Spørgsmaal vedrørende Motorloven under Udvalgsbehandlingen. Jeg vil dog henstille, at man viser størst mulig Tilbageholdenhed i saa Henseende, naar Forholdet er det, at vi i Øjeblikket har dette Færdselsudvalg siddende, som netop arbejder med disse andre Spørgsmaal, og som gennem det forelagte Lovforslag har vist, at det ikke alene er i Stand til at arbejde hurtigt, men ogsaa er i Stand til at naa til et praktisk Resultat, endda under Enighed. Jeg vil derfor henstille, at man ikke rejser disse andre Spørgsmaal i Øjeblikket, men søger at gennemføre dette Lovforslag saa hurtigt som muligt.

Jeg er klar over, at den ærede Ordfører for de Konservative har Ret i, at det er nærliggende at rejse det Spørgsmaal, om Hastigheden ikke kan sættes op paa de Hovedveje, der falder ind under dette Lovforslag, hvor altsaa Afmærkningen er i Orden. Jeg ved alligevel ikke, om det er rigtigt lige i Øjeblikket at drøfte dette Spørgsmaal i Udvalget, nu med det samme, inden denne Ordning har virket en vis Tid og er gaaet ind i Bevidstheden, ligefrem at sætte Hastigheden officielt op. Jeg vil henstille, at man ogsaa paa dette Punkt viser en vis Forsigtighed under Udvalgsbehandlingen.

Det tredje ærede Medlem, som jo rejste andre Problemer, var det ærede Medlem Hr. Rager, som viste hen til, at dette Forslag vilde have været overflødig, hvis den øvrige Del af Folketinget havde været lige saa klog, som det ærede Medlem var allerede i 1931. (Rager: 1932). Nej, saa vidt jeg forstod var det ærede Medlem allerede i 1931 (Rager: Nej). Na, saa beder jeg undskylde; først i 1932 opnaaede det ærede Medlem den paastaaede Indsigt. Jeg maa sige, jeg paaheorte dette uden nogen Forundring, da det ikke er ualmindeligt, at jeg er langt mere forud for min Tid end de sølle 4 Aar, det ærede Medlem her omtalte. Jeg indrømmer paa den anden Side, at jeg kan ikke se, at der var sket nogen Skade,

om man havde fulgt det ærede Medlem i 1932. Derimod er jeg bange for, at der vil kunne ske nogen Skade, hvis man i Øjeblikket under Behandlingen af dette Lovforslag vil indføre Venstreforkørselsretten. Jeg tør ikke benægte — jeg har læst Poul Henningsens Kronik i „Politiken“; paa Forhaand er jeg nu ikke altid overbevist om, at Hr. Poul Henningsen har Ret i sine Synspunkter . . . (Christmas Møller: Jeg er altid paa Forhaand overbevist om, at han snarere har Uret). Den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller bemærker, at han altid er overbevist om, at Hr. Poul Henningsen har Uret. Det synes jeg er uretfærdigt at sige. Han har gennem Aarene fremhævet saa mange Synspunkter, at han umuligt kan have Uret i dem alle sammen. Men jeg tør altsaa ikke benægte, at det ærede Medlem Hr. Rager har Ret, og jeg tør jo heller ikke benægte, at hvis han har Ret i, at Indførelsen af Venstreforkørselsret vil gøre Færerne ved at indføre Hovedfærdselsvejenes Forkørselsret mindre, saa er der en saglig Berettigelse for at fremføre dette Problem i Udvalget. Alligevel vil jeg bede om, at man i alt Fald, forinden man drøfter dette, vil indhente en Erklæring fra Færdselsudvalget, idet det jo er muligt, at man netop dér — jeg kender ikke Færdselsudvalgets daglige Arbejde — har diskuteret dette Spørgsmaal og har et Materiale, som kan være af Interesse for Udvalgsarbejdet. Jeg vil i hvert Fald gerne henstille til det ærede Medlem Hr. Rager, at man sætter sig i Forbindelse med Færdselsudvalget, inden man tager dette Problem op.

Den ærede Ordfører for de Konservative (Ulrich) var ogsaa inde paa et Spørgsmaal af stor praktisk Betydning, idet han sagde: Man maa overveje — det er nærmest efter Forslaget Administrationen, der maa overveje —, om man enten som i Belgien skal løse Spørgsmaalet om Afmærkningen med det samme, eller om man skal gøre det successive. Det sidste kunde tilraades af Hensyn til Bekostningen. Det ærede Medlem mente, saa vidt jeg forstod ham, at man maaske kunde følge den belgiske Fremgangsmaade, for saa vidt angik Byerne, medens man kunde indføre Forslagets Regler for Landevejenes Vedkommende successive. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem har Ret,